

KERSTAHOLICS

Vandaag een nieuw woordje geleerd bij het lezen van de krant. 'Kerstaholics' bereiden zich voor op het komende Kerstfeest. En je mag er zeker van zijn, dat brengt blijkbaar de nodige stress met zich mee. Al van eind augustus zijn in bepaalde tuincentra de nieuwste en eigenste kerstversieringen te verkrijgen. En deze verkoop doet de omzet goed draaien. Elders worden de wintermarkten, of zijn het nu kerstmarkten (?) voorbereid. Reclameborden die vertellen waar je goedkoop chrysanten kan vinden, zijn vlug vervangen door de kerstman. Hij vertelt je uitnodigend waar je moet zijn om inspiratie te vinden voor een knusse kerstsfeer. Zorgen dus dat je mee bent met deze vroege kerstrein...

De magie van de kerstboom

Een vrouw vertelt hoe ze nu al, half november, bij haar thuis drie kerstbomen heeft neer geplaatst. Eén in de inkom van het huis, één in het groot salon en één in de dagelijkse leefruimte. En alle drie worden ze uitbundig versierd met de nieuwste versiertrends. Alleen doet ze niet meer mee aan de kerststalletjes. Dat is passé. En zo'n armtierige stal brengt toch weinig knusgevoel in huis. Trouwens, de kat ligt graag onder de kerstbomen. Een zalig gevoel. En – gelukkig (!) – haar echtgenoot vindt het ook een knus gevoel geven. Of hoe de magie van de kerstboom mensen inpalmt. De magie van kerstverlichting is in sommige steden van doen. Op bepaalde plaatsen worden religieuze symbolen uit de verlichting geweerd, zoals engeltjes. Kwestie van mensen met een bepaalde levensovertuiging niet voor de voeten te stoten. Iedereen gelukkig zo? Alleen wat vermoeiend al die gesprekken over een juiste benaming voor activiteiten. Mag je nu nog het woordje 'kerst' gebruiken? Mag het nog gaan over de wortels van het Kerstfeest? Zijn de kerstaholics dan het nieuwe symptoom van de stress die zo vaak aanwezig is? Ja, los van de wortels is de houvast zoek.

De magie van het kerstkind

Ik weet het, het is vroeg om over het kerstkind te schrijven. Ik heb er echter geen stress bij! Mijn programma naar Kerstmis ziet er enigzinds anders uit... Binnen veertien dagen gaan we de advent in. Een tijd van vier weken, verlangend uitzien naar de geboorte van een kind. Een menskind, de Mensenzoon. Een tijd om weer te leren verlangen naar een wonder. Net zoals het volk Israël eeuwen geleden uitzag naar de geboorte van een nieuwe toekomst. Verhalen mogen ons in die tijd van verlangen begeleiden. Verhalen die vertellen dat God altijd opnieuw de kant van mensen kiest. Verhalen die inspireren en bemoedigen om aan een wartmhartig samenleven te bouwen. Een nieuwe toekomst, waar niets kunstmatig aan is. Geen glitter en geen lampjes, geen winterchalets of rendieren met overbeladen sleden. Maar mensen die van harte om elkaar geven. Die in elkaar het wonder van het leven zien. Geef mij maar de eenvoud en de waarachtigheid van een schamele stal. Daar hoeft niets verborgen te blijven.

Kerstkaartjes

Misschien zijn er nog mensen die zich storen aan de kerstaholics en de opgeklopte en vroegtijdige kerstsfeer. Best is daar niet te veel energie in te steken. Maar als je straks weer kerstkaartjes schrijft, mag er dan een echt kerstafereel op prijken? Of worden het kaartjes met winterhuisjes, kerstmannen met geschenken beladen, rendieren in een sneeuwlandschap. Op mijn kaartjes zal er een kerstafereel staan, de eenvoudige kerstkribbe. Want naar die geboorte zie ik verlangend uit. Doe jij het ook?

Johan Loones
(alle reacties welkom op johan.loones@skynet.be)